

NORMES PER A LA PRESENTACIÓ D'ORIGINALS

Les comunicacions es presentaran per escrit i també en suport magnètic, en Word 97 o versions superiors (no en versions de WordPerfect), per a PC o Mac, seguint les indicacions següents:

1. El títol de la comunicació anirà centrat i en majúscules.
2. A continuació, el nom complet del/la comunicant i la institució a què pertany, si és el cas, en línia a banda, alineats a l'esquerra i sense tabulacions.
3. El cos del text serà de 12 punts i l'interlineat a un espai i mig, sense tabulacions, excepte l'entrada de paràgraf.
4. Si el text conté diferents apartats, caldrà separar-los del primer paràgraf següent amb un espai i organitzar els epígrafs amb una successió numèrica o alfabètica. Aniran en rodona i minúscules.
5. La tipologia de lletres que ha de seguir l'arquitectura dels diversos nivells dels epígrafs de l'article és la següent:

3. (VERSALETES NEGRETA) SITUACIÓ ACTUAL DE L'ÚS DE LES LLENGÜES

3.1. (rodona i negreta) Llengua a casa

3.1.1. (cursiva i negreta) Llengua inicial i origen

3.1.1.1. (rodona sense negreta) Ús efectiu de la llengua

BIBLIOGRAFIA DE REFERÈNCIA

6. S'evitarà l'ús de la negreta. Per fer ressaltar les funcions metalingüístiques o les particularitats s'utilitzarà la cursiva.

7. Les citacions, segons la seua llargària, es podran incloure en el cos del text entre cometes o en paràgraf a banda. En aquest darrer cas, el paràgraf anirà separat del cos del text per una línia en blanc al començament i una altra al final, s'utilitzarà un cos de lletra de 10 punts i una tabulació de 2,5 cm respecte del marge, sense entrada de paràgraf, i anirà sense cometes.

8. Les xifres romanes corresponents a segles, volums, plecs, etc., excepte les dates, aniran en versaletes.

9. Les sigles corresponents a obres citades aniran en redona.

10. Les crides bibliogràfiques utilitzaran el sistema Harvard o autor data (Pujol i Solà, 1995: 312). Si la redacció del text exigeix la menció de l'autor, el parèntesi inclourà només l'any d'edició de l'obra i la pàgina. En cas de més d'un autor, se separaran amb comes i els dos darrers amb la conjunció *i*. En cas d'utilitzar versions diferents de l'original, l'any de referència ha de ser el de la primera edició, i en la bibliografia final han de constar l'edició utilitzada i l'any corresponent. En cas de no saber l'any de la primera edició, s'entrarà directament per l'any de la versió utilitzada, tant en les crides com en la bibliografia, i es farà constar, si és possible, com a mínim el número d'edició a la bibliografia.

11. Es poden fer aclariments o comentaris diferents de les referències bibliogràfiques a peu de pàgina seguint els mateixos criteris que per al text, en un cos menor.

12. Si hi ha gràfics, és convenient organitzar-los tots al final de l'article (o en un arxiu diferent). En el cos del text hi ha d'haver una crida clara que en resolga la ubicació sense confusions.

13. La llista d'obres bibliogràfiques utilitzarà els models següents:

Llibres:

COGNOMS EN VERSALETES [,] nom complet (any de la primera edició entre parèntesis) [.] *Títol en cursiva, i subtítol si s'escau* [.] Dades editorials diferents de la primera edició, curadors, editors, traductors, etc. [.] Lloc d'edició [:] Editorial [,] any d'edició diferent de la primera [.] [(] Col·lecció [;] número [)]

Exemple 1 (1a edició, sense especificacions editorials)

TORRALBA I ROSELLÓ, Francesc (1994). *L'eternitat de l'instant*. Lleida: Pagès Editors.

Exemple 2 (segona i posteriors edicions, amb especificacions editorials)

TORRALBA I ROSELLÓ, Francesc (1994). *L'eternitat de l'instant: Lectura de Nietzsche*. 3a edició augmentada i revisada, traducció d'Omar Tallat. Lleida: Pagès Editors, 2004. (Argent Viu; 11)

En cas que l'obra tinga més d'un autor, se separaran amb punt i coma [;]. Si es tracta de miscel·lànies o reculls, es farà constar la condició d'editor, compilador, coordinador, etc., a continuació del nom.

Exemple 3 (autoria múltiple)

TORRALBA I ROSELLÓ, Francesc; ROSSELLÓ I TORRALBA Francesca (1994). *L'eternitat de l'instant*. Lleida: Pagès Editors.

Exemple 4 (compilacions)

TORRALBA I ROSELLÓ, Francesc; ROSSELLÓ I TORRALBA Francesca (ed.) (1994). *L'eternitat de l'instant*. Lleida: Pagès Editors.

Miscel·lànies, reculls, actes:

Quan se cite un text que pertany a una miscel·lània, un recull o unes actes, s'entrarà, amb la data corresponent al recull, com un article de revista [.] [A:] nom dels editors del volum (ed., coord., etc.) [.] *Títol del volum en cursiva* [.] Lloc d'edició [:] Editorial [,] p. [.]

Si s'han de citar molts articles d'una mateixa miscel·lània, després del títol de l'article es pot posar [A:] nom dels editors [,] p. (exemple 2). Llavors la referència bibliogràfica completa de la miscel·lània o del recull s'inclourà obligatòriament com a entrada en la llista bibliogràfica.

Exemple 1 (articles de reculls o miscel·lànies)

LLOPIS I LLEPIS, Antoni (1994). «La circularitat del temps». A: TORRALBA, Francesc; ROSSELLÓ, Francesca (ed.). *Actes del col·loqui L'eternitat de l'instant*. Lleida: Pagès Editors, p. 1549.

Exemple 2 (articles de reculls o miscel·lànies)

LLOPIS I LLEPIS, Antoni (1994). «La circularitat del temps». A: TORRALBA, Francesc; ROSSELLÓ, Francesca (ed.), p. 1549.
TORRALBA, Francesc; ROSSELLÓ, Francesca (ed.) (1994). *Actes del col·loqui L'eternitat de l'instant*. Lleida: Pagès Editors.

Articles de revista:

COGNOMS EN VERSALETES [,] nom complet (any d'edició entre parèntesis) [.] «Títol, i subtítol si s'escau, entre cometes» [.] *Títol de la revista en cursiva* [,] número de la revista [,] p. [.]

Si el mateix número de la revista té més d'un lliurament, s'indicarà amb xifres aràbigues a continuació de la numeració.

Exemple 1

DUCH, Lluís (2000). «El context actual del mite». *Anàlisi*, 24, p. 27-54.

Exemple 2

DUCH, Lluís (2000). «El context actual del mite». *Anàlisi*, 24/3, p. 27-54.

Tesis, tesines i treballs d'investigació inèdits:

COGNOMS EN VERSALETES [,] nom complet (any de presentació o realització entre parèntesis) [.] «Títol, i subtítol si s'escau, entre cometes» [.] Circumstàncies de la presentació: categoria del títol a què l'autor aspirava i institució on es presentava [.]

Exemple

PERARNAU I PUIGDENGOLAS, Mercè (2002). «Creuaments subliminars entre Nietzsche i Schopenhauer». Treball d'investigació llegit a la Facultat de Lletres de la Universitat Rovira i Virgili.